

SACHA DE BOER

achtien

Op de middelbare school dachten mensen dat ze voor niemand bang was, maar in werkelijkheid was Sacha de Boer juist verlegen.

tekst CHARLOTTE VAN DRIMMELEN

Wat waren uw plannen toen

u 18 was? 'Ik woonde met mijn ouders en mijn broer in Weesp en ik ging in Hilversum naar het VWO. Als eigenzinnig meisje maakte ik mijn eigen kleren, die ik achteraf het best kan omschrijven als 'lappen'. Ook struinde ik geregeld over het Waterlooplein, op zoek naar oude legerjassen en stoere cowboylaarzen. Mijn grootste droom was om later als fotograaf de wereld rond te reizen. Ik fotografeerde vanaf mijn 7de en kreeg rond m'n 18de les van mijn vroegere buurman, fotograaf Eddy de Jongh. Mensen dachten vaak dat ik voor niemand bang was, maar ik was best wel verlegen. Ik trad niet graag op de voorgrond. Maar, zodra ik een camera om mijn nek had hangen, won mijn nieuwsgierigheid het van de terughou-

dendheid. Dan stapte ik op junks af om hen te vragen hoe het was om te moeten leven van gejatte fietsen. De fotovakschool lonkte niet, omdat ik mezelf had aangepreerd dat je na die opleiding zou eindigen als pasfotofotograaf in het Weesperwinkencentrum. Ik koos voor communicatiewetenschap aan de UvA. Daarnaast volgde ik allerlei fotoworkshops.

'Als koerier en later als geluidsman vroeg ik iedereen het hemd van het lijf'

Wat is er van terechtgekomen?

'Al jarenlang loop ik als een mevrouwje in mooie jurkjes door de Journaalstudio. Dat ik het Journaal zou presenteren was voor iemand die vroeger elk podium meed absoluut ondenkbaar. Mijn ruimere kant kan ik nog altijd kwijt in mijn rol als fotograaf. Over niet al te lange tijd vertrek ik weer

richting Noordpool om vervolg te geven aan mijn fotoserie van vijf jaar geleden. Ik besteed evenveel tijd aan fotograferen als aan mijn werk bij de NOS, waar ik om de week het achtuurjournaal lees. Ik heb altijd keihard gewerkt om te zijn waar ik nu sta. Ik herinner me goed hoe ik aan het begin van mijn carrière bij het RTL nieuws als koe-

rrier, en later als geluidsman, iedereen het hemd van het lijf vroeg. Ook deed ik ervaring op als verslaggever en redacteur op de nieuwsredactie van AT5 en later bij Radio 10 en Veronica. Ik heb altijd mijn intuïtie gevolgd, en als ik twijfel of ik het juiste pad kies, denk ik aan de bekende dichtregel van Cees Nooteboom: 'Ik had wel duizend levens en ik nam er maar één.' Tot nu toe heb ik geen spijt van het leven dat ik heb genomen.